

Kde domov můj

Tam, kde láska lidská srdce otvírá,
na jaře zpěv skřivánek opět zaznívá.
Sluneční paprsky do zahrad svítí,
plné ovoce a kvítí.

V lese mnoho hub a léčivých ostružin,
na lukách zase voňavých květin.
Potok Rakovec jej protéká,
škoda jen, že ryb v něm ubývá.

Tam láska životu šanci dává,
ozon z místních lesů zdraví zachovává.
Nachází se na úpatí Dražanské vrchoviny,
v překrásném prostředí moravské doliny.

Je to jen naše malá vesnička,
uprostřed ní stojí památná kaplička.
Její zvon lidi k bohoslužbám svolává,
zemřelým také poslední poctu vzdává.

I hrůzu konce 2. světové války zažila,
celá vesnice se k Bohu modlila.
Část obyvatel se skalní jeskyni se ukryla
a tiše o pomoc Pannu Marii prosila.

Lidé po válce na stráni svatý kříž postavili,
Bohu tak díky svůj za záchranu vyslovili.
Nad ní se nachází hora zvaná Liliová
s křížovou cestou – 14 kapličkami lemovaná.

Na jejím vrcholu kostel stojí
jméno svatého Martina ho zdobí.
Vedle něj hřbitov se nachází,
zemřelého až sem rodina provází.

Pod ním na stráni stojí altánek
z něho je krásný pohled do dálek.
Zde jsme svůj život prožívali
a s novou láskou rodinu zakládali.

Je to již mnoho let,
mládí již nevrátí se nikdy zpět.
To je ta česká země,
domov můj, země česká,
domov můj.

Věnováno obci Nemojany
2011

*Obecní úřad
Nemojany 401002*

Jan Šimáček

